

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/150/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115208701
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8115208701.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: C.M.B. Companies LTD, so sídlom CIO Kidd Rapinet LLP, Walsingham House, 35 Seething Lane, EC3N 4AH Londýn, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, p r o t i žalovaným: 1. D. D., L.. XX. X. XXXX, J. Č. XXXX/XX, XXX XX G., X. G. D., L.. XX. X. XXXX, J. Č. XXXX/XX, XXX XX G., právne zastúpení JUDr. Danielou Strakovou, advokátkou so sídlom Konštantínova č. 6, 080 01 Prešov, v konaní o odporovacej žalobe, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

II. Žalovaní v 1. a 2.rade m a j ú vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 13. 4. 2015 žiadal, aby súd určil, že kúpna zmluva, ktorej predmetom bol prevod nehnuteľnosti a to stavby so D.. Č.. XXX, nachádzajúcej sa na parcele č. XXXX/X, pozemok parcela Č.. XXXX/X o výmere 541 m², pozemok parcela Č.. XXXX/X o výmere 118 m², zapísaných na B. Č.. XXXX, T. Ú. D., M. G., uzatvorená medzi G. B. ako predávajúcim a žalovanými v 1. a 2. rade ako kupujúcimi je právne neúčinná. Žalobu vo veci samej odôvodnil žalobca tým, že touto žalobou sa domáha, aby súd určil, že právny úkon medzi žalovanými v 1. a 2. rade a dlžníkom G.. G. B., ktorý spočíva v uzatvorení kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností a to stavby, D.. Č.. XXX, nachádzajúcej sa na parcele Č.. XXXX/X, S. G. G. Č.. XXXX/X o výmere 541 m², pozemku parcela Č.. XXXX/X o výmere 118 m², je voči žalobcovi právne neúčinná, nakoľko ukracuje jeho majetok. Táto kúpna zmluva bola uzatvorená medzi dlžníkom a žalovanými s úmyslom ukrátiť možnosť žalobcu ako veriteľa domôcť sa svojho oprávneného nároku od dlžníka. Žalobca má voči dlžníkovi pohľadávku v celkovej výške 51 362 121,66 CZK, titulom uzatvorených zmlúv o pôžičke. Pohľadávka uplatnená v tomto konaní bola postúpená zo spoločnosti Vrchočina - zemědělská obchodní, na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, čím mal súd za preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu na podanie tejto žaloby. Žalobca mal za to, že dlžník za nápadne nevýhodných podmienok sa zbavil svojho majetku a prakticky vylúčil možnosť žalobcu uspokojiť pohľadávku z majetku dlžníka.

2. Žalovaní sa k žalobe žalobcu vyjadrili v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 14. 12. 2012, v ktorom žiadali žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Tvrdenie žalobcu, že kúpnu zmluvou došlo k ukráteniu žalobcu nie je pravdivé, lebo prevod nehnuteľnosti kúpnu zmluvou nemal za následok zmenšenie majetku predávajúceho, nakoľko predávajúci za prevedené nehnuteľnosti obdržal od žalovaných obvyklú kúpnu cenu. Majetok predávajúceho tak len zmenil podobu a v obdržanej peňažnej hodnote mohol, resp. môže slúžiť na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Žalovaní z uzatvorenej kúpnej zmluvy nemali žiadny prospech. Tvrdenie žalobcu, že žalovaní vedeli o úmysle predávajúceho

ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcu je nepravdivé. Žalovaní nemali vedomosť o finančnej situácii predávajúceho a teda ani o existencii jeho záväzkov voči žalobcovi. Úmysel predávajúceho a vedomosť žalovaných musí byť žalobcom nielen tvrdená, ale aj dokázaná. Žalobca však žalobou nepreukázal úmysel predávajúceho ukrátiť žalobcu uzatvorením kúpnej zmluvy so žalovanými. Žalovaní mali za to, že nie sú splnené základné zákonné podmienky pre úspešné odporovanie právnomu úkonu, a preto žalobu žalobcu žiadali v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú.

3. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 7C/150/2015-201 zo dňa 25.09.2017 súd žalobu žalobcu zamietol a rozhodol, že žalovaní v 1. a 2. rade majú nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100 %. Súd mal za to, že neboli splnené podmienky pre úspešné domáhanie sa odporovateľnosti právneho úkonu, nebola preukázaná vykonateľná pohľadávka, úmysel dlžníka, respektíve vedomosť druhej strany o tomto úmysle ukrátiť veriteľa. Súd prvého stupňa konštatoval, že veriteľ jednoznačne nepreukázal existenciu úmyslu ukrátiť veriteľa realizovaným právnym úkonom, respektíve vedomosť druhej strany o tomto úmysle, nemôže byť tak splnená základná podmienka, aby súd mohol takejto žalobe vyhovieť.

4. Uznesením Krajského súdu v Prešove číslo konania 23Co/20/2018-248 zo dňa 27.09.2017 bol zrušený rozsudok súdu 1. stupňa a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnutý dôkaz, a to E. G. B., pričom podľa názoru odvolateľa by mohol objasniť okolnosť, či žalovaný pri uzatváraní zmluvy mohol alebo nemohol poznať úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa. Nevykonanie tohto dôkazu teda neumožňuje považovať skutkové zistenia súdu prvej inštancie v tejto oblasti za úplné a správne. Zároveň odvolací súd poukázal na nesprávne právne závery súdu prvej inštancie ohľadom splnenia podmienky vymáhateľnej pohľadávky. Odvolací súd bol toho názoru, že stačí, aby pohľadávka veriteľa bola vymáhateľná, to znamená taká, ktorú možno vymáhať v základnom konaní, nie pohľadávka judikovaná. Diskutabilné boli podľa odvolacieho súdu aj skutkové závery súdu prvej inštancie o tom, že pri uzatvorenej kúpnej zmluve medzi žalovanými a G.. G. B. sa jedná o ekvivalentný právny úkon. Zo zisteného skutkového stavu naozaj vyplýva, že v čase platenia kúpnej ceny žalovaný v 1. rade ako kupujúci a G.. G. B. (dlžník žalobcu) ako predávajúci boli súčasne prítomní v tej istej banke a kúpna cena 70.000 Eur bola zaplatená v dvoch splátkach takým spôsobom, že nie je vylúčené, že po zaplatení prvej splátky a jej následnom vybraní z účtu G.. G. B., mohla byť druhá splátka kúpnej ceny zaplatená opäť tou istou sumou peňazí. Podstatná je však skutočnosť, že po zaplatení kúpnej ceny na účet, bola kúpna cena okamžite z účtu vybratá. Odvolací súd nevyklučuje, že k odporovateľnému právnomu úkonu môže dôjsť aj ekvivalentným právnym úkonom, teda kúpnu zmluvou, kde dlžník predá svoj majetok za cenu zodpovedajúcu všeobecnej hodnote tohto majetku, avšak odporovateľnosť právneho úkonu môže spočívať v okolnostiach takéhoto prevodu. Ak sa inkasovaná kúpna cena za nehnuteľnosť ihneď prevedie na účet tretej osoby, vyberie z účtu alebo je zinkasovaná v hotovosti a nie je možné zistiť, ako s touto hotovosťou bolo naložené, z hľadiska veriteľa aj takýto ekvivalentný prevod ukrajuje vymáhanie jeho pohľadávky. Súd prvej inštancie má vypočítať G.. G. B. a v závislosti od výsledkov jeho výsluchu urobiť skutkové závery o tom, či sa pri uzatvorení kúpnej zmluvy medzi G.. G. B. a žalovanými jednalo o úkon, ktorý ukraľoval uspokojenie pohľadávky žalobcu alebo nie a či žalovaní vedeli o takomto úmysle žalobcu. Odvolací súd konštatoval, že pohľadávka žalobcu nemusí byť pre účely tohto konania priznaná súdnym rozhodnutím alebo iným exekučným titulom v čase rozhodovania o odporovateľnom právnom úkone. Je dôležité, aby takáto pohľadávka existovala, bola žalovateľná a nezanikla.

5. Súd vykonal dokazovanie vypočítaním žalovaných a listinnými dôkazmi a to žalobou zo dňa 7. 4. 2015, výpisom z obchodného registra žalobcu, Listom E.Q. Č.. XXXX, Zmluvou o pôžičke zo dňa 12. září 2012, 6. prosince 2012 a 1. března 2013, výpismi z účtu, zmluvou o postúpení pohľadávky, pripojeným spisom OÚ Prešov, katastrálny odbor Č.. E., čestným prehlásením G. B., ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobca je právnická osoba zapísaná v Registri o spoločnostiach č. 8860245 Obchodného registra pre Anglicko a Wales, ktoré súdu žalobca predložil spolu so žalobou.

7. Dňa 12. září 2012 bola uzatvorená Zmluva o pôžičke medzi veriteľom Vrchovina - zemědělská obchodní a.s. so sídlom Kořenec 175 a dlžníkom G.. G. B., predmetom ktorej bol záväzok veriteľa prenechať dlžníkovi peniaze v čiastke 10 miliónov CZK. Pôžička bola poskytnutá na dobu určitú do 31. ledna 2013. Zároveň si strany dojednali úrok vo výške 10 %.

8. Dňa 6. prosince 2012 bola uzatvorená Zmluva o pôžičke medzi veriteľom Vrchovina - zemědělská obchodní a.s., so sídlom Kořenec 175 a dlžníkom G. G. B., predmetom ktorej bol záväzok veriteľa prenechať dlžníkovi peňažnú čiastku vo výške 26 miliónov CZK, so splatnosťou 31. března 2013, dohodnutým úrokom 10 % ročne.

9. Dňa 1. března 2013 bola uzatvorená Zmluva o pôžičke medzi veriteľom Vrchovina - zemědělská obchodní a.s. a dlžníkom G. G. B., predmetom ktorej bol záväzok veriteľa prenechať dlžníkovi pôžičku vo výške 15 362 121,66 CZK, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť do 31. března 2014, pričom zmluvné strany si dojednali úrok vo výške 10 % ročne.

10. Výpismi z účtu zo spoločnosti UniCredit Bank mal súd za preukázané, že veriteľ poskytol dlžníkovi finančné čiastky titulom uzatvorených zmlúv o pôžičke.

11. Pohľadávka bola zo strany postupcu spoločnosti Vrchovina - zemědělská obchodní a.s. postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 4. 2013 na spoločnosť Voerster International. Táto skutočnosť bola dlžníkovi oznámená listom zo dňa 15. 4. 2013. Následne spoločnosť Voerster International ako postupca, postúpila s účinnosťou ku dňu 3. 2. 2014 pohľadávku na žalobcu. Uvedená skutočnosť bola oznámená dlžníkovi listom zo dňa 7. 1. 2015. Dlžník bol následne listom žalobcu zo dňa 7. 1. 2015 vyzvaný na dobrovoľné splnenie povinností. Svoj dlh voči žalobcovi nesplnil.

12. Žalobca dňa 16. 2. 2015 a dňa 4. 3. 2015 voči dlžníkovi uplatnil svoju pohľadávku titulom uzatvorených zmlúv o pôžičke na OS Bratislava III., ktoré sú vedené pod sp. zn. 45C 116/2015 a 7C 168/2015. Zároveň v písomnom podaní zo dňa 16.04.2019 žalobca na výzvu súdu označil aj ďalšie súdne konania vedené žalobcom voči dlžníkovi a to OS Komárno sp. zn. 5Cb 89/2015, OS Prešov sp. zn. 23Cb 20/2016, 14C 17/2016, OS Bratislava III. 7C 146/2017, KS v Prešove 1Cob 44/2018.

13. Z výpisu z Listu vlastníctva č. XXXX, M. G., M. G., T. Ú. D. mal súd za preukázané, že dlžník G. B. bol výlučným vlastníkom nehnuteľnosti v podiele 1/1 a to parcely č. 1577/1 o výmere 541 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a parcely č. 1577/2 o výmere 118 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a stavby súp. č. 708 na parcele 1577/2, ktorú previedol na žalovaných v 1. a 2. rade.

14. Žalovaný v 1. rade súdu predložil potvrdenie o platbe, nachádzajúcej sa na č.l. 60-61 súdneho spisu, z ktorého vyplýva, že dňa 29. 9. 2014 previedol na účet predávajúceho G. B. internetom platbu vo výške 35 000 Eur a rovnako túto sumu dňa 29. 9. 2014 vložil vkladom na účet predávajúceho G. B..

15. Žalovaný v 1. a 2. rade na nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 29. 9. 2014 bolo vydané stavebné povolenie Č.. J.-D. zo dňa 15. 10. 2015 na povolenie stavby rodinného domu, prístrešku na auto, altánku a prípojky TI, ktorá bude umiestnená na pozemku parcele Č.. XXXX/X S. XXXX/X, T. Ú.X. D..

16. Rovnako dňa 26. 5. 2015 bolo vydané rozhodnutie Mesta Prešov č. J.-D., ktorým sa povolilo odstránenie stavby: „Iná stavba so súp. Č.. XXX L. A. G. Y. X E. G., postavenej na pozemku parcele č. XXXX/X, T. Ú. D. za podmienok špecifikovaných v uvedenom rozhodnutí.

17. Z pripojeného spisu OÚ Prešov, katastrálny odbor Č.. E. mal súd za preukázané, že rozhodnutím č. E. zo dňa 13. 11. 2014 bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam v katastrálnom území D. a to k pozemku parcele registra „Q. Č.. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o E. XXX C., pozemku registra „Q. Č.. T. Č.. XXXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX C. a stavby so D.. Č.. XXX na parcele registra „Q. Č.. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX C. a to na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcim G.. G. B. a žalovanými v 1. a 2. rade dňa 29. 9. 2014.

18. Žalovaný v 1. rade uviedol, že dlžníka G. B. pozná cez svoje podnikanie s bezpečnostnými systémami. Jeho skúsenosť s ním bola vždy dobrá, vždy mu dôveroval ako obchodnému partnerovi, ako pristupoval k uplatneniu pohľadávok, ktoré dlhoval, založil pocit dôvery voči nemu z jeho strany. Vedel, že dom G. Y. je jeho a mal záujem spolu so svojou manželkou o jeho kúpu. Najskôr ho nechcel predať, no neskôr sa vyjadril o podmienkach predaja tohto domu. Návrh kúpnej zmluvy koncipoval pán B., ako aj on určil kúpnu cenu. S manželkou vedeli o akú nehnuteľnosť sa jedná. Mysleli si, či sa nebude dať realizovať rekonštrukcia tohto objektu, ale neskôr zistili, že sa to nedá. Túto nehnuteľnosť odstránili z

dôvodu zlého stavu a postavili si tam nový rodinný domček. Manželka dlžníka B. ani nevidela, všetky papiere pripravil on. Zmluva bola pripravená tak, ako sa dohodli. G. B. mu zmluvu dal, sám ju podpísal, neskôr ju predložil manželke na podpis. Pokiaľ si pamätá, niečo s touto zmluvou ešte bolo, pretože zamestnanec G. B. potom od neho zmluvu pýtal naspäť, že je potrebné niečo s tou zmluvou urobiť. Bolo to vyžiadané asi preto, aby pán B. overil podpis, keďže ho overil až neskôr, a to dňa 17. 10. Prečo tak urobil, k tomu sa vyjadriť nevedel. Pokiaľ ide o kúpnu cenu, dohodli sa, že kúpna cena bude zaplatená po podpise zmluvy. Keď dostal podpísanú zmluvu, vyplatil peniaze v hotovosti. G. B. žiadal, aby kúpnu cenu vyplatil v hotovosti, no keďže je ako podnikateľ obozretný pri uplatňovaní pohľadávok a po porade so svojou právnou zástupkyňou, tá mu poradila, nech kúpnu cenu zašle na účet. Keďže má len firemný účet, peniaze vložil na účet v Tatra banke. Na tento súkromný účet previedol raz sumu 35 000,- Eur, v podstate chcel ju previesť v hotovosti, ale pani pri okienku povedala, že takáto veľká suma sa nedá prijať v hotovosti. Prevodným príkazom previedol tieto finančné prostriedky 35 000,- Eur a hneď ďalších 35 000,- Eur. Pokiaľ ide o námietku právneho zástupcu žalobcu, že podpísal zmluvu, pričom podpis predávajúceho nebol osvedčený, tak sa s pánom B.m dohodli, pripadal mu ako dôveryhodná osoba, spravuje mu bezpečnostné systémy, vedel o jeho firme, o jeho zamestnancoch, a preto mu dôveroval. To, že G. B. mal nejaké problémy s podnikateľskou činnosťou, to on vedieť nemohol.

19. Žalovaná v 2. rade uviedla, že presné okolnosti podpisu zmluvy si nepamätá, vie, že manžel doniesol domov zmluvu, nakoľko mali malého syna, nechodila po úradoch, ani po nijakých kanceláriách. Manžel priniesol zmluvu, ona ju podpísala. Nepamätá si, či G. B. bol na zmluve podpísaný. Rozprávali sa o kúpnej cene, nejaké peniaze mali doma odložené na pozemok a ako sa platilo, to ona povedať súdu nevie.

20. Žalovaný v 1. rade predložil súdu faktúry, vystavené jeho spoločnosťou Systém Alarm, s.r.o. pre spoločnosť RecyCentrum a.s., a to faktúru č. XXXXXX zo dňa 15. 10. 2013 na sumu 18 823,64 Eur, ktorá bola uhradená dňa 8. 11. 2013, faktúru č. XXXXXX zo dňa 7. 3. 2014 na sumu 33 916,31 Eur, ktorej suma 1 000,- Eur bola uhradená dňa 24. 6. 2014 a faktúru č. 140110 zo dňa 22. 5. 2014 na sumu 322,80 Eur, ktorá bola uhradená dňa 6. 6. 2014.

21. Spoločnosť Tatrabanka, a.s. súdu predložila prehľad transakcií na účtoch, nachádzajúcich sa na č.l. 184 súdneho spisu, z ktorých vyplýva, že dňa 29. 9. 2014 o 10:54 hod. previedol platbou z účtu cez internet žalovaný v 1. rade sumu 35 000,- Eur na účet G. B., a rovnako takúto sumu vo výške 35 000,- Eur vložil o 10:57 vkladom v hotovosti. Zároveň z výpisu z účtu Petra Leškovského vyplýva výber hotovosti sumy 35 000,- Eur o 10:56 hod., ako aj tej istej sumy 35 000,- Eur o 11:06 hod.

22. Napriek skutočnosti, že súd na pojednávaní dňa 27.03.2019 v zmysle právnych záverov odvolacieho súdu predvolal ako svedka dlžníka Petra B., pričom predvolanie na toto pojednávanie mu bolo doručené dňa 07.02.2019, na toto pojednávanie sa nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil. Rovnako súd opätovne predvolal na pojednávanie dňa 22.05.2019 G. B.Š., predvolanie na toto pojednávanie sa mu nepodarilo doručiť na adresu, ktorá je známa súdu z registra obyvateľov.

23. Súdu bolo predložené čestné prehlásenie G. B., z ktorého obsahu vyplýva, že ten dňa 18.03.2019, pričom jeho podpis je úradne osvedčený pred notárom C. P. N., notárom v Poprade čestne vyhlásil, že dňa 29.09.2014 bola suma za nehnuteľnosť na parcele číslo XXXX/X S. XXXX/X, T. Ú. G. - D. riadne vyplatená na jeho súkromný účet. Peniaze si z účtu vybral pre vlastnú potrebu.

24. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.03.2019. Tohto pojednávania sa žalobca nezúčastnil, svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní ospravedlnil v písomnom podaní zo dňa 25.03.2019, v ktorom uviedol, že v tomto prípade došlo k ukončeniu právneho zastúpenia s tým, že do dnešného dňa žalobca nebol schopný zaobstarať právneho zástupcu, ktorý by ho v tejto veci zastúpil. Žalobca je zahraničná právnická osoba, riaditeľ nie je schopný zúčastniť sa tohto pojednávania. Z tohto dôvodu požiadali o odročenie pojednávania. Súd túto žiadosť o odročenie pojednávania v celom rozsahu akceptoval a pojednávanie odročil na neskorší termín 22.05.2019. Opätovne sa tohto pojednávania žalobca nezúčastnil. Svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil v písomnom podaní zo dňa 20.05.2019 z toho istého dôvodu, že ešte tohto času nestihol udeliť plnú moc právnenému zástupcovi. Riaditeľ je občanom Českej republiky s trvalým bydliskom v Prahe a nevedia zabezpečiť jeho účasť na tomto pojednávaní. Súd má za to, že dôvod, ktorý uviedol opätovne žalobca vo svojej písomnej žiadosti o odročenie pojednávania nie je dôležitým dôvodom, pre ktorý by súd mal pojednávanie odročiť. Za

dôležitý súd v tomto spore považuje uviesť, že podľa názoru súdu mal žalobca dostatočný časový priestor zvoliť si právneho zástupcu, keď ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní konanom dňa 27.03.2019. Pojednávanie na termín 22. mája mu bolo doručené dňa 15.04.2019, ako to vyplýva z obsahu spisu. Opätovne vo svojej žiadosti zo dňa 20.05.2019 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu nemožnosti zúčastniť sa na tomto pojednávaní. Súd má za to, že v tomto prípade sa nejedná v zmysle § 184 o dôležitý dôvod, pre ktorý má súd pojednávanie odročiť. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Obdo/19/2014 dôležitosť dôvodov, ktorými účastník odôvodňuje žiadosť o odročenie pojednávania, ako aj včasnosť ich uplatnenia, posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie pojednávania. Aj keď účastník konania vo svojej žiadosti uvedie dôvod inak spôsobilý viesť k záveru o odročenie pojednávania, nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať a to najmä vtedy, ak je účastníkom konania uplatnený k procesnej obštrukcii s cieľom bezdôvodného predlžovania občianskeho súdneho konania. Ak účastník konania nepreukáže existenciu objektívnych skutočností brániacich zvoliť si advokáta v primeranej lehote po riadnom doručení predvolania na pojednávanie, nie je možné akceptovať udelenie plnej moci advokátovi v krátkom čase pred termínom pojednávania, prípadne v deň pojednávania ako dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania a nedochádza tak k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. Súd oznámil žalobcovi v písomnom podaní zo dňa 20.05.2019, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania z toho istého dôvodu, pre ktoré už bolo nariadené pojednávanie na deň 27.03.2019 odročené, neakceptuje, nejedná sa podľa jeho názoru o dôležitý dôvod a naopak, žalobca mal dostatočný časový priestor na to, aby splnomocnil inú osobou, respektíve právneho zástupcu na jeho zastupovanie v tomto spore.

25. Právna zástupkyňa žalovaných v 1. a 2. rade na pojednávaní dňa 22.05.2019 žiadala žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázala na to, že vôbec neboli splnené podmienky pre odporovanie právnomu úkonu, nakoľko kúpna cena zo strany žalovaných v 1. a 2. rade bola v celosti vo výške 70 000,- Eur zaplatená. Žalovaní v 1. a 2. rade nemali z tohto právneho úkonu žiaden prospech, nehnuteľnosť si zabezpečili na svoje vlastné bývanie. Poukázala na svoje doterajšie písomné a ústne prednesy v uvedenom spore.

26. Súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal v neprítomnosti žalobcu na pojednávaní dňa 22.05.2019.

27. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov práve úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Podľa § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi.

Podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

28. Súd uvádza, že dôkazné bremeno o naplnení všetkých predpokladov odporovateľnosti právneho úkonu nesie veriteľ, v tomto konaní je to žalobca. Okolnostiam, na ktoré sa žalobca pri odporovaní predmetnej kúpnej zmluvy odvoláva, je potrebné poukázať na § 42a Občianskeho zákonníka, keď sa odporuje právnemu úkonu. Odporovateľným právnym úkonom, v dôsledku ktorého bola podaná táto žaloba je kúpna zmluva uzatvorená dňa 29.09.2014. Žalobca jednak prostredníctvom svojho predchádzajúceho právneho zástupcu, ale aj vo svojich písomných podaniach uvádza, že pri tomto zaplatení kúpnej ceny v dvoch splátkach po 35.000 bezodkladne po jej pripísaní na účet mohol tu istú peňažnú sumu použiť na úhradu druhej platby kúpnej ceny, v čom teda žalobca označil a videl ukracujúci právny úkon dlžníka. Námietky žalobcu, o ktoré opiera odporovateľnosť právnemu úkonu podľa § 42a Občianskeho zákonníka tak podľa názoru súdu smerujú len voči namietanému spôsobu zaplatenia kúpnej ceny pri súčasnej konštrukcii a vytváraní domnienok, hypotéz a podozrení zo strany žalobcu, ktoré podľa názoru súdu žalobca nijakým dôkazom nepreukázal, sú ničím nepreukázané, avšak nenamieta samotnú dohodnutú kúpnu cenu. Žalobca v priebehu celého súdneho sporu, ktorý trval od roku 2015 nijakým spôsobom nerozporuje, nespochybňuje výšku dohodnutej kúpnej ceny. Netvrdí, že by bola neprimeraná, respektíve, že by nebola primeraná hodnote prevádzaných nehnuteľností. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 30Cdo/2435/2006, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 21Cdo/549/2001, podľa ktorých odporovateľnými nemôžu byť nikdy takzvané ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Ak dlžník kúpnu zmluvou prevedie časť svojho majetku za primeranú cenu, tak v dôsledku takého právneho úkonu nedochádza k zmenšeniu majetku, len k zmene jeho štruktúry. Namiesto hmotného majetku sa zmení na majetok finančný. V tomto spore žalobca nespochybňuje, že dlžník nadobudol finančné plnenie skutočne ekvivalentnej povahy, skutočným pripísaním peňažných prostriedkov vo výške 70.000 Eur na jeho účet dňa 29.09.2014 z titulu úhrady dojednanej kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy zo dňa 29.09.2014, o čom boli aj zadovážené listinné dôkazy o peňažných operáciách na účte žalovaného v 1. rade, ako aj na účte G. B., ktoré boli vedené v Tatra banke, a.s. Pokiaľ teda žalobca namieta, že odporovateľnosť daného právneho úkonu je založená na ním produkovaných domnienkach o možnej fikcii úhrady kúpnej ceny a to v časti alebo úplne, nakoľko G. B. vybral tieto platby bezprostredne po ich pripísaní na jeho účet, podľa názoru súdu to nemôže mať relevantný právny význam pre určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy. Je potrebné dôsledne rozlišovať medzi kúpnu zmluvou, či táto je podľa svojho znenia takzvaným ekvivalentným právnym úkonom, aj či išlo o reálne ekvivalentný právny úkon. To znamená, či dlžník nadobudol iné plnenie ekvivalentnej povahy a medzi akýmkoľvek ďalšími následnými úkonmi dlžníka po jeho prijatí. Podľa názoru súdu tak akékoľvek námietky žalobcu uvádzané okolnosti na úrovni jeho podozrení, hypotéz a domnienok, že do majetku dlžníka neprišla ekvivalentná finančná protihodnota za prevod nehnuteľného majetku podľa kúpnej zmluvy zo dňa 29.09.2014, smerujú k uplatneniu iných právnych inštitútov než k uplatneniu neúčinnosti právneho úkonu podľa § 42a Občianskeho zákonníka. Súd zdôrazňuje, že právna podstata odporovateľnosti právneho úkonu spočíva v tom, že odporovateľný právny úkon je platným právnym úkonom a stráca na základe rozhodnutia súdu v stanovených prípadoch účinnosť iba voči veriteľovi. Žalobca tak má podozrenie, že kúpna zmluva zo dňa 29.09.2014 že išlo o simulovaný, odplatný právny úkon. Ak žalobca zotrváva na svojich tvrdeniach, že kúpna zmluva zo dňa 29.09.2014 bola simulovaným, resp. na oko urobeným právnym úkonom, ktorým dlžník previedol svoj nehnuteľný majetok na žalovaných za kúpnu cenu 70.000 Eur, avšak mu v skutočnosti nebola vyplatená, mal by zvážiť a uviesť, či sa dovoľáva neúčinnosti alebo neplatnosti právneho úkonu, keďže ide o kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorá má po formálnej stránke predpísanú formu, nemožno ani usudzovať o prípadnej platnosti iného, tzv. zastretého právneho úkonu ale musela by byť takáto zmluva posudzovaná od začiatku ako za neplatnú.

29. Súd poukazuje na čestné prehlásenie, ktoré v tomto spore predložil navrhnutý svedok G. B., ktorý uviedol, že kúpna cena v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 29.09.2014 mu bola riadne vyplatená na jeho súkromný účet, peniaze si z účtu vybral pre vlastnú potrebu. Jeho účasť na pojednávaní sa súdu nepodarilo zabezpečiť. Avšak súd poukazuje na obsah predloženého čestného prehlásenia a je toho názoru, že navrhnutý svedok by na svojom vyjadrení tak, ako to uviedol v čestnom prehlásení, zotrval aj na nariadenom pojednávaní.

30. Súd skúmal dlžníkove právne úkony, či ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa a to s podmienkou, že viedli k zmenšeniu majetku dlžníka. Dlžníkove právne úkony ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, pričom ak by nebolo týchto úkonov, mohol by svoju pohľadávku z majetku dlžníka uspokojiť. K ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa teda nemôže dôjsť, ak dlžník vlastní napriek odporovanému právnomu úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý stačí k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo2791/99). Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkovi právne úkony ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky nesie veriteľ (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo549/2001, sp. zn. 30Cdo 2435/2006).

31. Odporovateľnými právnymi úkonmi nemôžu byť nikdy tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Je však nevyhnutné, aby išlo o reálne ekvivalentné právne úkony. V konaní o odporovacej žalobe musí byť preto záver, že napadnutý právny úkon je úkonom ekvivalentným, vždy bezpečne preukázaný a to nielen odkazom na samotné znenie právneho úkonu, ale zistením, že za plnenie, ktoré ním dlžník stratil, nadobudol iné plnenie skutočne ekvivalentnej povahy. K ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa teda nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, avšak ak vlastní dlžník napriek odporovanému právnomu úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil. V prípade, že dlžníkov právny úkon nemal za následok zmenšenie jeho majetku, nakoľko za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty obdržal ich obvyklú cenu, alebo mu za nich bola inak poskytnutá primeraná rovnocenná náhrada, rovnako nemôže dôjsť k ukráteniu uspokojenia veriteľovej pohľadávky. Aj keď má dlhy, nenastalo v dôsledku ekvivalentného právneho úkonu zmenšenie dlžníkovho majetku a k uspokojeniu veriteľovej pohľadávky môže slúžiť dlžníkov majetok, aj keď zmenil podobu svojich aktív v rovnakej hodnote, ako keby k týmto právnym úkonom nedošlo. Rozhodujúcim okamihom pre posúdenie ekvivalentnosti prevodu dlžníkových vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, je jeho účinnosť. Pri nehnuteľnostiach zapísaných do katastra nehnuteľností je ním deň, ku ktorému nastali účinky vkladu práva do katastra nehnuteľností. Pre záver, že sa dlžníkov majetok následkom prevodu vecí, práva alebo inej majetkovej hodnoty na iného neznižil, nie je bez ďalšieho, ako súd už ďalej konštatoval významný len obsah zmluvy, či iného dojednaní. O tzv. ekvivalentný právny úkon dlžníka ide len vtedy, ak za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty sa dlžníkovi naozaj dostala ich obvyklá cena alebo iná skutočne primeraná rovnocenná náhrada.

32. Súd túto podmienku nemal za preukázanú. Súdu boli predložené výpisy z účtu, z ktorých vyplýva, že žalovaný v 1. rade zaplatil dlžníkovi G. B. kúpnu cenu titulom uzatvorenej kúpnej zmluvy zo dňa 29. 9. 2014 a to vo výške 70 000,- Eur v dvoch splátkach po 35 000,- Eur a to prvú splátku kúpnej ceny vo výške 35 000,- Eur previedol dňa 29. 9. 2014 platbou zo svojho účtu cez internet na účet predávajúceho a druhú splátku vo výške 35 000,- Eur vkladom na účet predávajúceho G. B. dňa 29. 9. 2014.

33. Pokiaľ ide o preukázanie vedomostí žalovaných o úmysle dlžníka ukrátiť kúpnu zmluvou zo dňa 29.09.2014 veriteľa, súd poukazuje na výpoveď žalovaného v 1.rade na pojednávaní, keď sám ozrejmil svoje obchodné aktivity, resp. obchodné aktivity spoločnosti System alarm, s.r.o., keď podnikal so spoločnosťou dlžníka J&M consulting, s.r.o., predtým pod obchodným menom Recycentrum, a.s. Nepoprel, že ku dňu uzatvorenia odporovanej kúpnej zmluvy zo dňa 29.09.2014, spoločnosť J&M consulting, s.r.o. dlhovala spoločnosti System alarm, s.r.o. pohľadávku vo výške 32.916,31 Eur, ktorá bola 6 mesiacov po splatnosti. Tá bola napokon prihlásená aj do reštrukturalizačného konania spoločnosti Recycentrum, a.s. Avšak žalovaný v 1.rade jednoznačne uviedol vo svojej výpovedi v konaní pred súdom, že ostatné pohľadávky, ktoré mal voči iným spoločnostiam, kde mal majetkovú účasť G.. G. B. mal riadne a včas vyplatené a o výplatu pohľadávky pre spoločnosť System alarm, s.r.o. zo strany spoločnosti J&M Consulting, s.r.o. nemal obavy, nakoľko dlžník G. B. mu sľúbil, že dostane zákazky, ak počká so splatnosťou tejto faktúry v sume 150.000 Eur. Na strane žalovaného v 1.rade tak bolo dôvodné usudzovať o prosperujúcej podnikateľskej činnosti G. B., na ktorú dopodrobna poukázal žalovaný v 1.rade, keď uviedol, že G. B., vlastnil lietadlo, motorové vozidlo B., C. v hodnote zhruba 700.000 Eur, mal obchodné podiely v spoločnostiach. Z tohto pohľadu omeškaná platba spoločnosti J&M Consulting, s.r.o. vo výške 32.916,31 Eur voči spoločnosti System alarm, s.r.o. nemala a nemohla mať pre žalovaného v 1.rade taký vážny význam, aby táto skutočnosť mohla byť vyhodnotená súdom 1. stupňa na ťarchu žalovaného 1. rade pre naplnenie jeho vedomosti o údajnom žalobcom tvrdenom úmysle G. B. prevodom majetku z kúpnej zmluvy zo dňa 29.09.2014 ukrátiť svojich veriteľov. Úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa musí byť daný. Jeho existencia preukázaná k času uskutočnenia úkonu a k tomu istému časovému

momentu musí byť preukázaná aj vedomosť druhej strany odporovaného právneho úkonu o takomto úmysle dlžníka. Rovnako je potrebné rozlišovať, či žalovanému v 1. rade dlhovala firma, obchodná spoločnosť dlžníka G. B., Č. M. G. B. ako fyzická osoba. V tomto prípade, pohľadávku dlhovala obchodná spoločnosť, v ktorej mal len majetkovú účasť dlžník žalobcu ako veriteľa G. B.. Žalobca nie je objektívne schopný uniesť dôkazné bremeno o splnení podmienky odporovateľnosti právneho úkonu, preukázať vedomosť žalovaných v 1. a 2. rade o tom, že v čase uskutočnenia odporovaného právneho úkonu kúpnej zmluvy zo dňa 29.09.2014 by mal byť im známy Ú. G. B. znemožniť alebo oslabiť uspokojenie vymáhateľných pohľadávok jeho veriteľa, keďže nebolo nijako preukázané, že by o veriteľoch G. B. ako súkromnej osoby mohli mať akúkoľvek vedomosť.

34. Z prehlásenia žalovaných v 1. a 2. rade mal súd za preukázané, že žalovaní kúpnu cenu vo výške 70 000,- Eur titulom prevodu nehnuteľnosti do ich vlastníctva zaplatili, jednak z finančných prostriedkov žalovaného v 1. rade a jednak z úspor, ktoré mali titulom dedenia, ktoré obdržala žalovaná v 2. rade. Táto skutočnosť vyplýva aj z čestného prehlásenia dlžníka G. B., ktoré súdu doručil. Akékoľvek úvahy žalobcu o tom, že následne krátko po vklade finančných prostriedkov na účet predávajúceho došlo z jeho strany k výberu vlozenej kúpnej ceny a teda mal za to, že nedošlo k zaplateniu celej kúpnej ceny, sa súdu javia len v rovine domnienok a predstáv a na základe ktorých nie je možné podľa názoru súdu vyvodiť, že žalovaní kúpnu cenu predávajúcemu nezaplatili. Navyše, v konaní zo strany žalobcu nebola spochybnená samotná výška kúpnej ceny 70 000,- Eur, tú súd považoval za ekvivalentnú. Súd môže konštatovať, že dlžníkov právny úkon nemal preto za následok zmenšenie jeho majetku, nakoľko za prevedenú nehnuteľnosť, podľa názoru súdu dlžník obdržal primeranú rovnocennú náhradu. Preto nemohlo dôjsť k ukráteniu uspokojenia veriteľovej pohľadávky. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo4333/2007, podľa ktorého, ak dlžník predal za obvyklú cenu svoj majetok, resp. obdržal ekvivalentné plnenie, nemôže dôjsť k ukráteniu veriteľa (sp. zn. 30Cdo2435/2006).

35. Pre úspešné domáhanie sa odporovateľnosti právneho úkonu je potrebné preukázanie úmyslu dlžníka, resp. vedomosť druhej strany o tomto úmysle ukrátiť veriteľa. Pokiaľ veriteľ jednoznačne nepreukáže existenciu úmyslu ukrátiť veriteľa realizovaným právnym úkonom, resp. vedomosť druhej strany o tomto úmysle, nie je splnená základná podmienka, aby mohol súd takejto žalobe vyhovieť (rozsudok KS Nitra sp. zn. 15Cod239/200 zo dňa 26. 4. 2006).

36. Žalobca ako veriteľ nepreukázal úmysel dlžníka, resp. vedomosť žalovaných v 1. a 2. rade ako tretích osôb, ukrátiť uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Zhodnou výpoveďou žalovaných v 1. a 2. rade pre súd jednoznačne vyplynulo, že žalovaní v 1. a 2. rade konali v dobrej viere, a predmetnú nehnuteľnosť si od predávajúceho zaobstarali pre vlastný rodinný život a to na zabezpečenie bývania spolu so svojimi maloletými deťmi. Súdu ako dôkaz predložili stavebné povolenie vydané Mestom Prešov pod č. E.-D. zo dňa 15. 10. 2015, ako aj rozhodnutie Mesta Prešov, ktorým bolo povolené odstránenie stavby zo dňa 26. 5. 2015, č. J.-D.. Dom si postupne žalovaní v 1. a 2. rade zariaďujú, s výstavbou a rekonštrukciou im pomohli blízke osoby, rodinní príslušníci. Na rekonštrukciu si vzali hypotéku. Do domu sa nenasťahovali z dôvodu vedenia tohto súdneho sporu, keďže sú v stave právnej neistoty. V konaní tak preto súd vyhodnotil správanie sa žalovaných v 1. a 2. rade tak, že nemal za preukázanú vedomosť žalovaných v 1. a 2. rade o tom, že dlžník týmto právnym úkonom, a to uzatvorenou kúpnu zmluvou ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa.

37. Súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10.06.2018 sp. zn. 3Cdo/224/2017, podľa ktorého úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sú v oboch prípadoch psychickým stavom. To znamená, že sami osebe nemôžu byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie subjektu, jeho vnútorné zámery prejavujú navonok. Teda okolností, z ktorých možno existenciu tohto úmyslu, či vedomosť o ňom dôvodiť. Ani úmysel dlžníka ukrátiť žalobcu ako svojho veriteľa, ani vedomosť druhej strany v tomto spore žalovaných v 1. a 2. rade žalobca v tomto spore nepreukázal, čím má súd za to, že nespĺnil jednak dôkaznú povinnosť, ale ani neuniesol v spore dôkazné bremeno. Dvomi nariadenými pojednávaniami sa nezúčastnil, je možné vyhodnotiť, že v spore bol pasívnym. Súdu nenavrhol dôkazy na preukázanie týchto svojich tvrdení. Jeho hypotézy, domnienky tak ostali iba v rovine špekulácii, na základe ktorých súd nemohol žalobe vyhovieť a jeho žaloba bola predmetom zamietnutia rozhodnutia súdu.

38. Na doplnenie záverov svojho rozhodnutia súd poukazuje na to, že aj keď odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení, a to v bode 4 na strane 3 Uznesenia 23Co/30/2018-249 zo dňa 27.09.2018 zdôraznil, že vymáhateľnej pohľadávke zodpovedá pohľadávka, ktorú možno vymáhať v základnom konaní a nie pohľadávka judikovaná, zároveň uviedol, že to zodpovedá aj účelu uvedenému ustanoveniu, pretože účelom tohto ustanovenia je ochrana veriteľa pred ukracujúcimi úkonmi dlžníka, a teda žalobca má mať vymáhateľnú pohľadávku ako veriteľ v dobe rozhodovania súdu a táto pohľadávka nemusí byť pre účely tohto konania priznaná súdnym rozhodnutím alebo iným exekučným titulom v čase rozhodnutia o odporovateľnom právnom úkone a teda, že pohľadávka má existovať, má byť žalovateľná a nezanikla, súd 1.stupňa sa s týmto názorom odvolacieho súdu nestotožňuje a poukazuje na aktuálnu rozhodovacia prax a na rozhodnutie Pléna Ústavného súdu SR č. 39/2015 zo dňa 01.07.2015, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.03.2019, sp. zn. 5Cdo/109/2018, podľa ktorých pohľadávka musí byť vykonateľná, to znamená judikovaná.

39. Z vyššie uvedených dôvodov mal súd za to, že neboli splnené zákonné podmienky pre vyhovieť žalobe, a preto bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá ako nedôvodná.

40. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v tomto konaní v celom rozsahu neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovaným v 1. a 2. rade súd priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady týchto trov bude rozhodnuté postupom podľa § 262 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.